

521.838

NÉPLAP

Világ proletárjai egyesüljétek!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

KEDD, 1955. FEBRUÁR 15.

A nagy barátság

Öt évvel ezelőtt, 1950. február 14-én aláírták Moszkvában a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság között megkötött barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződést. Ez a szerződés újabb szilárd alapra helyezte a Szovjetunió és Kína népeinek hagyományos barátságát. Ez a barátság abban a hősi harcban született meg, amelyben a kínai nép dicsőséges kommunista pártjának vezetésével nagy történelmi jelentőségű győzelmet aratott, s amelynek eredményeképp megalkult a Kínai Népköztársaság. E perctől kezdve a két nagy nép barátsága a Távol-Kelet és a Csendes-óceán békéjének támasza lett. Ez a barátság gyökeresen megváltoztatta az erőviszonyokat a béke és a demokrácia táborának javára.

A népi Kína következetesen és változatlanul a békére és a népek közötti barátságokra irányuló politikát folytat. Hála a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és más békeszerető államok erőfeszítéseinek, véget ért a koreai és vietnami háború. A Kínai Népköztársaság részvétele nélkül komoly nemzetközi kérdéseket megoldani nem lehet. A genfi értekezlet az egész világnak megmutatta, mennyire megnövekedett a Kínai Népköztársaság hatalma, mint nagyhatalomnak a befolyása és nemzetközi tekintélye.

Az összes békeszerető népek teljesen támogatják a népi Kínának azt a nemes kezdeményezését, mely arra irányul, hogy megszilárduljon a béke és az asziai országok biztonsága megfélemlítő kölcsönös kötelezettségek útján. E kezdeményezés gyakorlati megvalósításaként tárgyalások folytak Csou En-laj, a Kínai Népköztársaság miniszterelnöke és Nehru indiai miniszterelnök között. E tárgyalások folyamán

kidolgozták az országok közötti kapcsolatok következő öt elvét: a területi oszthatatlanság és szuverenitás kölcsönös tiszteletben tartása, meg nem támadás, egymás belügyeibe való be nem avatkozás, egyenlőség és kölcsönös előnyök, békés együttélés. Ezek az elvek teljes helyeslésre találnak az összes békeszerető államoknál.

Az Egyesült Államok közvetlen agressziós cselekményeket hajtott végre a népi Kína ellen. Január 25-én az Egyesült Államok képviselőháza jogot adott Eisenhower elnöknek ahhoz, hogy az amerikai fegyveres erők felhasználják Formozát és Pescadore szigeteket, a kínai Tajvan és Penghu szigetek ügynevezett biztonságára érdekében. Az Egyesült Államok katonai beavatkozásait fenyegetővé, lényegében arra törekszik, hogy rábírja a Kínai Népköztársaságot, mondjon le Tajvannal kapcsolatos törvényes jogairól.

A nagy kínai nép azonban nem fél az amerikai imperialisták fenyegetéseitől. Az egész szabadságszerető emberiség rokonszenve és támogatása a saját törvényes jogait védi, az ázsiai béke és a világbéke ügyét védelmező kínai nép oldalán áll.

A szovjet-kínai szerződés aláírása óta eltelt öt év szemléltetően megmutatja az egész világnak a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság békepolitikájának nagyságát és erejét. A két nagy nép — mely együtt több mint 800 millió embert számlál — barátságának világtörténelmi jelentősége van. Ez a barátság hatalmas erővé vált a béke fenntartásáért és megszilárdításáért vívott küzdelemben, olyan erővé, amelyhez fogható nincs és nem volt az emberiség történetében.

Peking nagygyűlésen ünnepelte meg a kínai-szovjet szerződés aláírásának évfordulóját

Vasárnap este a kínai népi politikai tanácskozó testület országos bizottsága és a Kínai-Szovjet Baráti Társaság együttes vezetésével nagygyűlésen ünnepelték meg a kínai-szovjet barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés aláírásának ötödik évfordulóját. A nagygyűlésen több mint 1500-an vettek részt.

Jelen volt Liu Sao-csi, az Országos Népi Gyűlés elnökségének elnöke, Csou En-laj, a kínai népi politikai tanácskozó testület országos bizottságának alelnöke és Szun Csin-lin, a Kínai-Szovjet Baráti Társaság elnöke, továbbá J. M. Lomakin ideiglenes szovjet ügyvivő.

Jelen voltak még: N. K. Csekanov, a VOKSZ kínai képviselője, a Pekingben működő szovjet szakértők és a népi demokráciás országok diplomáciai képviselői.

Kuo Mo-zso, a kínai népi politikai tanácskozó testület országos bizottságának alelnöke megnyitotta a nagygyűlést. A kínai-szovjet barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés aláírása óta eltelt öt esztendő eseményei teljes mértékben bebizonyították, hogy Kína és a Szovjetunió lakosainak mély barátsága és szoros egysége

nemcsak a két ország fellendülését mozdította elő, hanem megszilárdította a béke, a demokrácia és a szocializmus Szovjetunió vezette táborát és jelentékenyen hozzájárult a Távol-Kelet és az egész világ békéjének ügyéhez.

A kínai nép nevében Szun Csin-lin mély nagyrabecsülést és hálát fejezte ki a szovjet kormányról és a szovjet népről. Részletesen beszélt a Szovjetunió, Kína és a népi demokráciák között kialakult új viszonyról. Rámutatott, hogy ez az új fajta viszony olyan erő, amely meg tud törni minden agresszori, olyan befolyás, amely döntő lesz az emberiség jövő fejlődésének kedvező irányba fordulása szempontjából.

J. M. Lomakin, a pekingi szovjet nagykövetség ideiglenes ügyvivője rámutatott, hogy a Kínai Népköztársaság nemzetközi helyzete mérhetetlenül megszilárdult. Washington eszelős tervei, hogy visszaállítsa uralmát Kína földjén, a történelem szemétdombjára kerültek. A szovjet nép melegen óhajtja, hogy a nagy kínai nép szuverén jogát gyakorolva felszabadítsa Tajvant. Szilárd megyőződése, hogy a kínai nép jogos ügye minden bizonytalanság nélkül győzedelmeskedik.

N. A. Bulganyin elvtárs beszélgetése W. R. Hearst, Kingsbury Smith és F. Conniff amerikai újságírókkal

Kingsbury Smith kijelenti, hogy ő és társai rendkívül hálásak azért a lehetőségért, hogy találkozhatnak és elbeszélgethetnek a szovjet kormány vezetőivel, valamint a szovjet kulturális élet kimagasló képviselőivel. Egyebek között ószintén hálásak N. A. Bulganyinnak azért, hogy lehetségesnek találta fogadni őket. A leningrádi repülőtéren értesültek arról, hogy találkozhatnak vele.

Hearst és társai — folytatja Kingsbury Smith — a Legfelső Tanács ülésén nagy figyelemmel fogadták V. M. Molotovnak azt a kijelentését, hogy a Szovjetunió maga mögött hagyta az Egyesült Államokat a hidrogénfegyver gyártásában. Ugyancsak felkeltették a figyelmüket azok a kijelentések, amelyekben a szovjet személyiségek mind a velük folytatott beszélgetések során, mind a Legfelső Tanács ülésén kifejezésre juttatták, hogy a szovjet kormány véget óhajt vetni a fegyverkezési hajszának. Mindannyian előtt ismeretes az a tudományos körökből eredő és különösen Nyugaton hangoztatott álláspont, amely hangsúlyozza a folytatódó és korlátlan kísérleti atomrobbantások veszélyességét az emberiségre nézve. Hearst ezzel kapcsolatban szeretné ismertetni egy javaslatot.

N. A. Bulganyin közli, hogy érdeklődéssel hallgatja Hearst-ot.

Hearst: Köszönetet mond N. A. Bulganyinnak és azt a megyőződését tolmácsolja, hogy az Egyesült Államok kormánya és népe osztja azt a béketeremtést, amelyről a szovjet kormány is beszél.

Tekintettel arra, hogy a kísérleti hidrogénrobbantások az egész emberiségre veszélyt jelentenek, Hearst szeretné megkérdezni, hajlandó lesz-e a szovjet kormány még az atomfegyver eltiltása előtt olyan egyezményt kötni az Egyesült Államokkal és más nyugati hatalmakkal, amely korlátozza a kísérleti robbantások számát. Az ilyen megállapodás nem lenne szükségessé ellenőrzési rendszert, mivel mind az egyik, mind a másik fél nyomom tudomás szerezne a megállapodás bármilyen megszegéséről.

Az ő, Hearst véleménye szerint ez talán az egyetlen út, amelyen hozzá lehet fogni a leszereléshez az atomfegyver területén.

N. A. Bulganyin azt válaszolja, hogy ebben a kérdésben radikálisabb úton, olyan úton kell haladni, amelyet a szovjet kormány javasol. A szovjet kormány az atomfegyver, a hidrogénfegyver és a többi tömegpusztító fegyver teljes eltiltását és fegyverfajták gyártásának megszüntetését, valamint a már előállított ilyen fegyvereknek az államok fegyvertárából való kivonását javasolja.

A kísérletek korlátozására vonatkozó javaslat gyakorlatilag semmit sem nyújt. A világ népei tudnak arról, hogy mindkét fél rakétáiban már kész és kipróbált bombák vannak. Ezért a kísérleti robbantások korlátozásáról szóló megegyezés senkit sem nyugtathat meg. Azt mondhatják nekünk, hogy a további kísérleti robbantások megszüntetésének kérdése most azért vetődik fel, mert már elégedő képlet halmozódott fel a tömegpusztító eszközökből. Ez nem hozhat megnyugvást. A

Mai számból:

Megválasztották Debrecen és a debreceni járás küldötteit a IV. magyar békekongresszusra (3. old.) — Megünnepelte a főváros népe Budapest felszabadulásának 10. évfordulóját (3. old.) — Az elnök mosolya (3. old.) — Eredményes volt a megyei sportértekezlet. (4. oldal)

szovjet kormány radikálisabban vetette és veti fel a kérdést. A szovjet kormány a tömegpusztító eszközök gyártásának, raktározásának és felhasználásának megtiltását javasolja. Pontosan ebben az irányban kell dolgozni és meg egyezésre jutni.

Kingsbury Smith azt mondja, hogy szeretné pontosabban megfogalmazni Hearst javaslatát. Nem a kísérleti robbantások teljes megszüntetéséről van szó, hanem az ilyen robbantások számának korlátozásáról. Lehetséges, hogy a Szovjetunió és az Egyesült Államok most nem lesz hajlandó belemenni a kísérleti robbantások teljes megszüntetésébe. Figyelembe véve azonban a tudósoknak a korlátlan robbantásokkal járó veszéllyel kapcsolatban tett figyelmeztetését, nem találja-e a Szovjetunió lehetségesnek a tömegpusztító eszközök esetleges betiltásához vezető első lépésként azt, hogy a nyugati hatalmakkal leérett megállapodás alapján évente ötre, tízre, vagy tizenötökre korlátozzák a kísérleti robbantások számát. Ha a Szovjetunió kormánya nem óhajt erre az útra lépni, ez bizonyos kibárdandóságot kelthet a közvéleményben.

N. A. Bulganyin azt feleli, hogy a Szovjetunió kész megvizsgálni a tömegpusztító fegyverek alkalmazásával járó veszély kiküszöbölésére irányuló minden javaslatot, ha ezek a javaslatok valóban erre a célra irányulnak.

Hearst elmondja, hogy előző nap este New York-i hivatalával beszélt és közölte vele, hogy N. A. Bulganyinnak és V. M. Molotovnak, a Legfelső Tanács ülésén elmondott beszédeit úgy értelmezik, mint amelyek kirohanásokat tartalmaznak az Egyesült Államok kormánya ellen és hogy ezzel kapcsolatban az Egyesült Államokban különböző olyan feltételezések hangzanak el, nem jelenti-e a szovjet kormány vezetésének megváltozása azt, hogy a szovjet kormány antagónisztikusabb álláspontot szándékozik helyezni az Egyesült Államokkal szemben.

Ezzel összefüggésben ő, Hearst, szeretné megkérdezni, az-e N. A. Bulganyin véleménye, hogy a vezetében történt változás a Szovjetunió álláspontjának megváltozását jelenti az Egyesült Államok viszonylatában.

N. A. Bulganyin azt válaszolja, hogy nem, nem jelenti.

Hearst és Kingsbury Smith megjegyzik, hogy ezt örömmel hallják.

Conniff elmondja, hogy a múlt héten N. Sz. Hruscov, a velük folytatott beszélgetések során kijelentette, hogy igazságtalan dolog az Egyesült Államok közvéleményét a Szovjetunió ellen hangolni és megkísérlni olyan benyomást kelteni, hogy a Szovjetunió háborút akar. Ugyanakkor V. M. Molotovnak a Legfelső Ta-

nács ülésén elhangzott beszéde azt a benyomást kelti, hogy az Egyesült Államok akar háborút. Az amerikai nép feltétlenül azt tartja, hogy az ilyen benyomás keltésére irányuló kísérletek szintén igazságtalanok.

N. A. Bulganyin véleménye szerint vajon hasznos lenne-e a béke megszilárdítására nézve, ha szovjet hivatalos személyek tartózkodnának az Egyesült Államok elleni kirohanásoktól és amerikai hivatalos személyek tartózkodnának a Szovjetunió elleni kirohanásoktól?

N. A. Bulganyin azt válaszolja, hogy véleménye szerint ez helyes lenne. Ami V. M. Molotov beszámolóját illeti, amelyre Conniff hivatkozik, az teljesen tárgyilagosan értékeli a tényeket, éppen a tényeket és maradt ki a tükörzi a szovjet kormány álláspontját.

Kingsbury Smith megjegyzi, hogy Molotov beszédében többször említett tett az amerikai kormány agresszív szándékairól, és kijelentette, hogy az Egyesült Államok háborúra készül. Pedig az amerikai népek meglehetősen meggyőződéses, hogy kormányának egyáltalán nincsenek agresszív szándékai. Az amerikai nép előtt ismeretes, hogy Eisenhower elnök Indokina térségében, valamint Formozsa térségében tartózkodott olyan intézkedésektől, amelyek széles konfliktust idézhetnének elő. Amikor az amerikaiak szovjet hivatalos személyek ilyenféle kijelentéseit olvassák, az a gondolatuk támad, hogy a szovjet kormánynak vagy helytelen elképzelése van az Egyesült Államok kormányának álláspontjáról, vagy szándékosan az Egyesült Államok ellen akar hangolni más országokat. Ez természetesen fokozza az amerikai nép nyugtalanságát és megerősíti azt a megyőződését, hogy az Egyesült Államoknak rendelkeznie kell katonai támaszpontokkal.

Kingsbury Smith elöli nem egészen világos, hogyan lehet összeegyeztetni ezeket az Egyesült Államok kormánya ellen intézett kirohanásokat azokkal a kijelentésekkel, amelyekben szovjet hivatalos személyek a velük folytatott beszélgetés során, valamint a Legfelső Tanács ülésén hangsúlyozták, hogy a szovjet kormány a viszonyok javulását akarja az Egyesült Államokkal.

N. A. Bulganyin azt válaszolja, hogy teljesen őszinték a Szovjetunió képviselőinek azok a kijelentései, hogy jó, normális viszonyt akarnak teremteni az Egyesült Államok kormányával. Az ülésen mondott beszédemben rámutattam arra, hogy egyebek között, a háború alatt jó kapcsolataink voltak az Egyesült Államokkal, Angliával, továbbá Franciaországgal, amely később csatlakozott ehhez a csoportuláshoz és teljes mértékben megelőlegezték lennünk, ha most ezek a kapcsolatok helyreállnának.

Mind V. M. Molotov, mind ő, Bulganyin kifejezésre juttatta a Legfelső Tanács ülésén mondott beszédében a szovjet kormánynak azt az óháját, hogy előmozdítsa a jelenlegi nemzetközi feszültség enyhítését. A szovjet (Folytatása a 2. oldalon)

N. A. Bulgaryin elvtárs beszélgetése W. R. Hearst, Kingsbury Smith és F. Conniff amerikai újságírókkal

(Folytatás az 1. oldalról)

kormány valóban akarja ezt és neki, Bulgaryinnak, az a véleménye, hogy a világ minden népe ugyanazt akarja.

Kingsbury Smith arról beszélt, hogy V. M. Molotov beszámolója bizonyos hangulatokat kelt az Egyesült Államokban, ezeket a hangulatokat azonban a beszámolóról adott helytelen tájékoztatás idézi első megpedig szándékkal, hogy igazolva legyen az amerikai katonai támaszpontok létrehozása a Szovjetunió körül és határainak közelében. Emellett köztudomású, hogy ezeket a katonai támaszpontokat jóval Molotov és ő, Bulgaryin beszéde előtt létesítették. Létrehozásuk semmi összefüggésben sincs a szovjet személyiségek kijelentéseivel.

Kingsbury Smith megköszöni N. A. Bulgaryinnak a magyarázatot.

Hearst azt mondja, hogy március 12-én van Abraham Lincolnnek, az amerikai nép egyik nagy kormány- és elmondható — szellemi vezetője születésének évfordulója. Lincoln a gettysburgi csatát követően beszélt, amelyben hangsúlyozta, hogy a nép kormányának, amelyet a nép választott a nép számára, soha nem szabad elhúlnia a föld színeről.

Hearst megkérdezi, nem óhajt-e N. A. Bulgaryin valamilyen kommentárt fűzni Lincoln e kijelentéséhez.

N. A. Bulgaryin azt válaszolja, hogy ez jó idézet, nagy ember okos kijelentése.

Hearst megkérdezi, ismert-e N. A. Bulgaryin azelőtt is ezt az idézetet.

N. A. Bulgaryin tagadóan válaszol.

Kingsbury Smith engedélyt kér, hogy a szovjet államigazgatás mechanizmusára vonatkozó kérdés feltegye. Előtte és társai előtt nem egészen világos, mikor és milyen színvonalon fogadták el eredetileg azt a később Legfelső Tanács elé terjesztett döntést, amely szerint megengedik G. M. Malenkov lemondását és N. A. Bulgaryint nevezik ki az új miniszterelnökké. Helyese azt mondani, hogy ezt a döntést eredetileg az SZKP Központi Bizottsága hozta, azután terjesztették megvitátás céljából a Legfelső Tanács elé.

N. A. Bulgaryin azt válaszolja, hogy a Szovjetunió Minisztertanácsa új elnökének kinevezésére vonatkozó javaslatot, mint az a sajtóból ismeretes N. Sz. Hruscsov által a Központi Bizottság és a korelnökök tanácsának nevében terjesztette a Legfelső Tanács elé. Országunkban a kommunisták és párttagok tömbben vannak.

Kingsbury Smith azt kérdezi, hogy G. M. Malenkov lemondásának rendje, és N. A. Bulgaryin új miniszterelnökké való kinevezése a kollektív vezetés elvének megtartását jelenti-e.

N. A. Bulgaryin azt válaszolja: Feltétlenül, a kollektív vezetés elve nálunk megdönthetetlen.

Kingsbury Smith elmondja, hogy a sajtójelentésekből nem világos, marad-e G. M. Malenkov az SZKP Központi Bizottsága Elnökségének tagjának, és megkérdezi, így van-e?

N. A. Bulgaryin igenlő választ ad.

Conniff azt mondja, hogy Nyugaton mégis csak túlsúlyban van az a vélemény, hogy a szovjet kormány végleges célja a kommunista befolyás uralmának megteremtése az egész világon. Conniff kéri N. A. Bulgaryint, fejtse ki véleményét erről a kérdéstről.

N. A. Bulgaryin azt válaszolja, hogy Hearst, Kingsbury Smith és Conniff már részletes beszélgetést folytattak erről a témáról. N. Sz. Hruscsovval, aki kimerítő választ

adott a Conniff által feltett kérdésre. Ezt a választ a sajtóban nyilvánosságra hozták. Ő, Bulgaryin semmit sem tud hozzátenni N. Sz. Hruscsov kijelentéséhez.

Conniff megköszöni N. A. Bulgaryin választát és a továbbiakban azt mondja, hogy a szovjet kormány vezetésében történt változás természetesen sok olyan feltételezést váltott ki Nyugaton, hogy lehetséges a katonai befolyás erősödése a Szovjetunió politikájában, tekintettel arra, hogy Bulgaryin marsallt most miniszterelnökké, Zsukov marsallt pedig honvédelmi miniszterre nevezték ki.

Conniff azt kérdezi N. A. Bulgaryintól, szándékában áll-e a szovjet kormánynak most, nagyobb mértékben támaszkodni a katonai vezetők tapasztalataira, politikájának keresztülvitelében.

N. A. Bulgaryin azt válaszolja, hogy ő, Bulgaryin eléggé részletesen megvilágította a szovjet kormány politikáját a Legfelső Tanács ülésén tartott beszédében és hogy véleménye szerint ebben a beszédben kimerítő választ lehet találni a Conniff által feltett kérdésre.

Kingsbury Smith elmondja, hogy a Nyugaton uralkodó vélemény szerint a tartós béke kulcsa a leszerelés, a leszerelés kulcsa pedig a hathatós nemzetközi ellenőrzési rendszer megteremtése állandó jellegű felügyelettel minden fegyverfajta vonatkozásban az atomfegyvert is beleértve.

Kingsbury Smith felkéri N. A. Bulgaryint, válaszoljon, hogyan értékeli egy ilyen megegyezés elérésének lehetőségét.

N. A. Bulgaryin azt válaszolja, hogy a szovjet kormány betervezte javaslatait ebben a kérdésben. A szovjet kormány sikra száll a leszerelésért, az atomfegyver használatának, előállításának és raktározásának megtiltásáért. A szovjet kormány sikra száll az ellenőrzésért is. Az idevonatkozó szovjet javaslatokat tartalmazó okmányok még megvitatás tárgyai a megfelelő nemzetközi szervekben.

Conniff elmondja, hogy annak a beszélgetésnek során, amelyet Hearst és társai New York-i irodájukkal folytattak, felhívták figyelmüket arra, hogy Amerikában komoly nyugtalanságot keltett a Legfelső Tanács ülésén felvetett éles hangnem. Ő, már-már Conniff, szeretné megkérdezni, tehetnének-e ők, újságírók valamit e nyugtalanság silapítására.

N. A. Bulgaryin azt válaszolja, hogy Hearst, Kingsbury Smith és Conniff közölhetnék sajtójuk keresztül, vagy egyéb olyan módon,

amilyent lehetségesnek találják, hogy a szovjet kormány őszintén törekszik a nemzetközi feszültség egyhítésére, a népek közti békére, hogy a szovjet kormány meghajítja javítani viszonyát az Egyesült Államokkal. Hasznos lenne, ha helyesen tolmácsolnák és tárgyilagosan világítanak meg azt, amit a Szovjetunióban megtudtak, mivel az újságíróknak és különösen olyanoknak, akikkel ő, Bulgaryin ma beszélget nagy befolyásuk van.

Hearst megjegyzi, hogy ő a második újságírónemzedék képviselője és teljes mértékben átérzi az újságírókra háruló felelősséget.

Conniff engedélyt kér arra, hogy feltegyen egy kérdést amerikai stílusban, olyan kérdést, amely személy szerint N. A. Bulgaryint érinti. Megkérdezi, nem fog-e N. A. Bulgaryin tiltakozni ilyen kérdés ellen.

N. A. Bulgaryin azt válaszolja, hogy ez a kérdéstől függ.

Conniff megkérdezi, mit érzett N. A. Bulgaryin, amikor egy olyan hatalmas ország vezetésével járó óriási felelősséget ruháztak rá, mint amilyen a Szovjetunió, hogyan reagált személy szerint, amikor tudomást szerzett az új kinevezéséről.

N. A. Bulgaryin azt feleli, hogy úgy érezte magát, ahogy az emberek hasonló esetekben érzik magukat.

Kingsbury Smith őszinte köszönetet mond N. A. Bulgaryinnak azért, hogy időt talált fogadásukra és kérdéseik megválaszolására.

Hearst megjegyzi, hogy neki és társainak olyan lehetőséget nyújtottak, amilyenhez nagyon keveset ember jutott, nevezetesen, hogy találkozhattak és beszélgethettek nem egy vagy két, hanem négy kiváló szovjet vezetővel. Heartsnak az a meggyőződése, hogy az olyan okos embereknek, mint amilyenekkel Moszkvában volt alkalma találkozni, az ilyen jó szándékú és békés célokat követő emberekkel meg kell találniuk és feltétlenül meg is találják a békéhez vezető utat.

N. A. Bulgaryin megköszöni Hearst kijelentését.

Végezetül Kingsbury Smith megjegyzi, hogy Hearst-nak hétfőn Londonban találkoznia kell Churchillal és megkérdezi, nem akar-e N. A. Bulgaryin nem hivatalos formában üzeni valamit Churchillnek.

Kingsbury Smith ezzel kapcsolatban rámutatott arra, hogy N. A. Bulgaryinnak semmiféle ezzel kapcsolatos kijelentése nem került közlésre a sajtóban.

N. A. Bulgaryin azt válaszolja, hogy nincs semmi üzennivalója,

Pflimlin visszaadta megbízását a köztársasági elnöknek

Pierre Pflimlin kijelölt miniszterelnök, mivel képtelen volt az egyre jobban széthulló jobboidali kormánytöbbséget kézben tartani, a hétfőre virradó éjszaka visszaadta a megbízását a köztársasági elnöknek. Az elnök azonnal a szocialista Christian Pineau-t hivat-

ta, akinek kormányalakítási megbízást kínált fel. Pineau kijelentette, hogy mielőtt végleges választ adna, kikéri „barátai” véleményét. Politikai megfigyelők tartózkodóan ítélik meg Pineau kormányalakítási kísérletének esélyeit.

A l'Humanité Pflimlin megbízatásának visszaadásáról

A l'Humanité Pflimlin kormányalakítási kísérletével összefüggésben megállapítja, hogy Pflimlin 48 óra óta negyed-óránként cserélgette miniszterei haldokló kormányában.

Micsoda keserves munka! — állapítja meg a lap. — Természetesen nem könnyű az ár ellen úszni, szembefordulni az egész néppel. Vajon még a hivatalos politikusok közül is me-

lyik sietne hasonló kalandban részt venni, amikor tudja, hogy ez a kaland már eleve kudarcra van kárhoztatva?

Sem Pflimlin, sem senki más nem tudja majd elhittetni a franciákkal, hogy elkerülhetetlen a revansra éhes németek felfegyverzése, s olyan politika támogatása, amely a lakosság többségét nyomorba dönti s később háborúba taszítja.

A kínai népi erők felszabadították a Tacsien-szigetcsoportot

Peking, február 13. (Uj Kína) A kínai népi felszabadító hadsereg vasárnap felszabadította a Csöcsiang-tartomány partjai közelében lévő Tacsien-szigetcsoportot. Ezzel a Csöcsiang-tartomány partja mentén fekvő szigetek — a legdélebbre levő Nancsian kivételével — mind felszabadultak.

A népi felszabadító hadsereg nemrég lefolytatott kombinált hadművelete, amelynek során a szárazföldi, haditengerészeti és légi erők felszabadították Jicsiang-szigetét, tarthatatlanná tette Csang Kaj-sek csapatainak helyzetét a Tacsien-szigetcsoporton. Ezért február 7-én ezek az

erők az Egyesült Államok haditengerészetének védelme alatt menekülni kezdtek, feldúlva és kifosztva a szigetek polgári lakosságának házeit.

A Tacsien-szigetcsoport, amely Tajvantól több mint 300 kilométerre északra helyezkedik el, Csang Kaj-sek utolsó támaszpontja volt Csöcsiang tartomány partjaival szemben. Ezeket a szigeteket amerikai támogatással támaszpontnak használták a partvidék elleni kalóztámadásokhoz. A szigetcsoport felszabadítása kedvezőbb körülményeket teremtett Tajvan és a többi partmenti sziget felszabadításához.

Megkezdődött az országos könnyűipari tanácskozás

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa a könnyűipari dolgozóit kétnapos tanácskozásra hívta össze, hogy az 1954. év munkája után megbeszéljék az 1955-ös népgazdasági tervben a könnyűiparra háruló feladatokat.

A tanácskozás hétfőn reggel kezdődött az Országháza kongresszusi termében. Megjelent a tanácskozáson Hidas István, a Minisztertanács elnökhelyettese, Szalai Béla könnyűipari miniszter, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjai Mekis József, a Szakszervezetek Országos Tanácsának elnöke, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságá-

nak póttagja, Rónai Sándor, az Országgyűlés elnöke, Bogárné József belkereskedelmi miniszter, Kiss Árpád vegyipari- és energiatudományi miniszter, Sziájtó Lajos építésügyi miniszter és Szántó Zoltán, a Minisztertanács Tájékoztatói Hivatalának elnöke. Eljötték a tanácskozásra a könnyűipari vezetői, kiváló dolgozói, a könnyűipari üzemek párt- és szakszervezeteinek képviselői.

Ajtai Miklós, a könnyűipari miniszter első helyettesének elnöki megnyitója után Szalai Béla könnyűipari miniszter, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja mondott beszédet.

Debrecen zöld-övezete

A búza vetéstervezet maradtalan teljesítéséért indult verseny mellett a város zöldséggel való bőséges ellátása érdekében Debrecen város végrehajtó bizottsága által elfogadott terv szerint ezer holdon termelnek konyhakerti növényeket. Ez a tervelőirányzat még nem fed teljesen a város szükségletét, éppen ezért a végrehajtó bizottság javasolta a kerületi tanácsoknak, hogy február 20-áig zöldségtérmelesei ankétra hívják meg a termelőszoövetkezetek vezetőit, kertészeit és az egyéni dolgozó parasztokat. Felhívta a végrehajtó bizottság a kerületi tanácsok figyelmét a zöldségtérmelelés megszervezésére, a köztes természet nagyobb elterjesztésére.

A város zöldséggel való ellátásából a város körüli termelőszoövetkezetek bőségesen kivethetik részüket. A zöldségtérmelelés sok munkát igényel, de igen gazdagon fizet,

Ahogy vetünk — úgy aratunk

A nagyhegyesi Lenin Termelőszoövetkezet tagsága közgyűlésen beszélte meg a tavaszi munkára való felkészülést. A közgyűlésen versenyre hívták ki egymást a munkacsapatok és a tagok. A növénytermesztési munkacsapatok tagjai párosversenyre hívták ki egymást. Vállalták, hogy a vetést, a növényápolási munkákat idejében elvégzik. Kovácsmesterünk a közgyűlésen úgy döntött, hogy a gazdasági felszereléseket február 15-ig kijavítja.

A közgyűlés utáni napon már látszott, hogy a tsz tagok adott szavukat valóra kívánják váltani. Több tsz tag jelentkezett trágyakihordásra.

A nagyhegyesi Lenin Termelőszoövetkezet tagsága jól felkészült a tavaszi munkákra, az 1955-ös gazdasági feladatok végrehajtására. Valamennyien úgy tartjuk, hogy igaz az a közmondás, amely így szól: „Ahogy vetünk, úgy aratunk.”

Lajter Ferenc, Nagyhegyes, a Lenin Tsz elnöke.

TÉPE VERSENYE

A derecskei járás községei közül Tépe kiemelkedő versenyvállalást tett. A község dolgozó parasztsága vállalta, hogy a féléves beadási tervet április 4-re 70 százalékban teljesíti. Vállalta azt is, hogy a

tengeriföldeket olyan gondosan művelik, hogy holdanként 20 mázsa átlagot érnek el. A szarvasmarhatenyésztés fejlesztése érdekében a jelenlegi 40 törzskönyvezett tehén létszámát 60-ra emelik.

A berettyóújfalui járás tsz-éi 18 vagon műtrágyát rendeltek

A többtermelés érdekében jól szerveztek munkájukat a berettyóújfalui járás termelőszoövetkezetek azzal, hogy már 18 vagon műtrágyát rendeltek a kenyérgabona fejtrágyázásához. Fokozzák termésüket, jól harcolnak a több kenyérért ezzel is, hogy 670 holdon egyszerű permetezéssel irtják majd gabonaföldjeikről a vad-repce-t.

A nagyrabéi Uj Barázda, Kossuth és Petőfi, a darvasi Bem, Lenin, a berettyóújfalui Dózsa, Ujvilág, Kossuth, valamint a berettyószentmártoni Béke a talaj táperezésének fokozása érdekében bevezette a szakaszos trágyakezelést.

A Berettyóújfalui Gépalomás befejezte a téli gépjávitást, szelektorait is rendbetette és megkezdte a vetőmagvak szelektorozását.

De

M
főbb
terem
valam
G
sok,
rosok
jelent
végén
másod
tan r

A
jános,
mondó
arról
amely
szűnül
pusztít
szorosa
tecen
hábó
Váro
soknok
és egy
— mo
alg va
vesztés
háború
amelyn
sza a
gyobb
lyen 19
épülete
lyek t
hajléko
nyomár
záva v

Ami
bázis,
felrobb
menkü
kor gy
a Tisz
legnagy
malmo
Ma n
na a r
korszak
atomon
képzéln
jutott,
és az é
lák fel
sák ma
zad ala

A bes
vők köz
lak. Oz
vamospé
a béke-
mácsolta
paraszt
gadták,
kat becs
— így á
kaval a
javító c
Ambrus
mikepéro
raszt áll

A hat
rú, szív
ta el, h
rú ellen
világháb
dik világ
aki neki

Ezután
nagy, a
elnökség
Arról a
beszél, a
arról a n
dig nem
Beszél a
jéről, an
kénytelen
perialista
fegyver
trágyújta

MEGVÁLASZTOTTÁK Debrecen és a debreceni járás küldötteit a IV. magyar békekongresszusra

Még alig volt kilenc óra, de az MSZT nagytermébe egyre többen jöttek — s az ünnepség kezdetére zsúfolásig megtelt a debreceni város és a debreceni járás béke-küldötteivel, valamint a meghívott vendégekkel.

Gyári munkások, dolgozó parasztok, pedagógusok és tudósok, háziasszonyok és hivatali dolgozók vettek részt a békeharangok e nagy seregszemléjén. A béke-küldött értekezleten megjelent Szabó István altábornagy, az Országos Béketanács elnöke, Szabó István altábornagy, az Országos Béketanács elnöke, Kulesár Ferenc elvtárs, a megyei pártbizottság másodtitkára, Kádár László, a Kossuth Lajos Tudományegyetem rektora.

Ezután ünnepélyes pillanatot következett. A jelenlévők küldöttigazolványukat magasba tartva választották meg a IV. magyar békekongresszus küldötteit.

Debrecen és a debreceni járás küldöttei

A küldöttek: Labancz István Járóműjavító, Staub János professzor, Orvostudományi Egyetem, Lőrincz Sándor Sertéstechnológiai Vállalat, Takács Mihály dolgozó paraszt, Horváth Ferencné, a Rákosi telepi Dózsa Tsz tagja, Bolodár Alajosné pedagógus, Czirják Ferenc, a Hazafias Népfront debreceni bizottsága titkára, Selmecci Mihály színművész, Kerékgyártó Sándor mezékalásos kisiparos, Erdősi István Gördülőcsapágygyár, Fekete József, a városi tanács dolgozója, Dévényi Tihámér római katolikus esperes, öv. Puskás Sándorné háziasszony, Szabados Mátyásné Ruhagyár, Ferenczi Károly református egyházkerületi főjegyző, Bugyi János, a megyei békebizottság titkára, Péter János református püspök, a Béke-Világ tanács tagja, Földvári Aladár egyetemi tanár, az Országos Béketanács tagja, Szabó István altábornagy, Csetreki Pál egyéni dolgozó paraszt, öv. Dézsi Imréné, a városi békebizottság titkára, Juhász Zoltán dolgozó paraszt, Hajdúsámon, Bereczki Károlyné tsz tag, Balmazújváros, Sallai István Téglás, öv. Kacsáncsi Jánosné Vámospercs, Kovács Sándor munkaéremrendezésért szorgalmazó, Hortobágyi Állami Gazdaság.

A békemozgalom a leghatalmasabb tömegmozgalom a világon

A béke-nagygyűlésen Ménes János, a városi tanács vb. elnöke mondott ünnepi beszédet. Beszélte a sok-sok szenvedésről, amelyben a két világháború alatt szenvedtünk, szököttünk, menekültünk, amelyet hazánk, s szorosán véve megyénk és Debrecen szenvedett a második világháború idején.

Városunkat ért légitámadásoknak több mint ezer halottja és ugyanannyi sebesültje volt — mondotta. — Nincs utca és ház, ahol valami módon veszteséget ne okozott volna a háború. Van városnegyedünk, amelynek lakói nem tértek vissza a haláltáborokból. Legnagyobb terünk, a Pelófi tér helyén 1944. június 2-ig emeletes épületek, lakóházak álltak, amelyek többszáz családnak adtak helyet. Egyetlen légitámadás nyomán, megőrölt kövek halmává változott ez a terület.

Ami nem pusztított el a bombázás, azt ördögi szívtelenséggel elrobbantották az eszevesztetten menekülő faszta banditák. Ekkor gyűjtötték fel városunk, sőt a Tiszántúl egyik legrégebbi és legnagyobb üzemét, az István malmot is.

Ma még nagyobb pusztítás várna a népekre. A tudomány új, korszakalkotó felfedezéseivel, az atomenergiával, az emberiség elkövetészetlen erőik birtokába került. E hatalmas erőket a béke és az élet ellenségei arra kívánják felhasználni, hogy elpusztítsák mindazt, amit sok-sok század alatt alkotott az emberiség.

Ezután Ménes János arról beszélt, mint használja fel a Szovjetunió békés cölökre az atomenergiát, majd arról a világméretű hatalmas aláírásgyűjtő mozgalomról szólt, amely a Béke-Világ tanács felhívására világszerte megindult az atomfegyver betiltása ellen.

Joggal mondhatjuk, hogy a békemozgalom a leghatalmasabb tömegmozgalom a világon — folytatta. A békemozgalom a szó legszorosabb értelmében nemzetközi. Nemrég egy amerikai béke-küldött jutott el a sokat szenvedett Észak-Koreába és egy nagygyűlésen, a hazájából magával hozott kis facsemetét nyújtotta át a koreai asszonyoknak és ezeket mondta: „Mi, az amerikai nép fiai, akik csodáljuk a bátorságot és gyűlöljük a kegyetlenséget, a háborút, kérjük, ültessék el ezt a kis fát Korea földjére... Növekedjék nagyra, ahogyan népek barátsága fog majd növekedni. Zöldüljön az élet zöld leveleivel, táplálja a közös napfény és az ég esője, míg lombjai alatt biztonságban, szépségben és békében ülnek majd gyermekeink és azok gyermekei.”

A küldöttek nagy figyelemmel hallgatták a beszámolót és amikor arra hívta fel az előadó a jelenlévők figyelmét, hogy a béke megvédése érdekében kötelességeink is vannak, akkor sokan elgondolkozhattak s bizonyították, hogy mindig és mindenkor eleget tesznek az állam, a nép iránti kötelezettségüknek.

„A második világháború azt vette el tőlem, aki a legkedvesebb volt...”

A beszámoló után a jelenlévők közül igen sokan felszóla-
tak. Öv. Kacsáncsi Jánosné a vámospercsiek üdvözlését hozta a béke-küldött értekezletre. Tolmácsolta a vámospercsi dolgozó parasztok üzenetét, akik megfogadták, hogy minden munkájukat becsületesen, időre elvégzik — így állnak ki, becsülettel munkával a béke mellett. A Járóműjavító dolgozó nevében Tóth Ambrus beszélt, majd Kiss Lajos vámospercsi egyéni dolgozó paraszt állt a mikrofon elé.

A hatvan éves ember egyszerű, szívvel jövő szavakkal mondta el, hogy miért van ő a háború ellen — a béke mellett. Két világháborút járt meg, a második világháború azt vette el tőle, aki neki a legkedvesebb volt, 24 éves szeretett fiát. Kiss Lajos innen, a debreceni béke-küldött értekezletéről kiáltotta, hogy nem a háború, hanem a béke az élettel elemző s minden erejével védi a békét.

Egymás után szóla-
tak fel a küldöttek. Bihari Sándorné Hajdúhadházi, Rezes Mihály Nyíradonyból, Kállai Endre az Ut-fenntartó Vállalattól, Balla Imréné Balmazújvárosról, Kovács Erzsébet Nagyhegyesről és még sokan mások.

Egyszerre megszólalt a Kőrösszakálai elnökök, vidáman csillog a szemük és állandóan le-
gyez a szívükben a jókedv szellője. A szavukban is ott bujlik a kacagás, huncutul, rejtetten, mintha titkokat őriznének magukban.

A ki idegen téved be Kőrösszakálára, azonnal furcsán kezd az állapotot és rejtély után puhatózik. Itt is elkap egy-egy mosolyt, ott is egy-egy kacagást, s megindul saját jó ösztöne és szimata után. Egy kis utánjárás és a szöveg a tanácsházhoz vezetnek.

Szabó István altábornagy felszólalása

Ezután Szabó István altábornagy, az Országos Béketanács elnökségének tagja szóla-
lt fel. Arról a hatalmas mozgalomról beszélt, ami a békemozgalom ma, arról a mozgalomról, amelyen eddig nem volt a történelemben. Beszélte a Szovjetunió óriási erejéről, amely előtt meghátrálnak, kénytelenek meghátrálni az imperialista kormányok. Az atomfegyver betiltását követelő aláírásgyűjtésénél nem az a fontos,

hogy egyik napról a másikra minél több aláírást gyűjtsünk, hanem az, hogy meggyőzzük az aláírókat, világosítsuk fel őket a háborús veszélyről, s amikor megértették, hogy mit kell tenniük a béke biztosítása érdekében, akkor pecsételjék meg aláírásukkal követelésüket. Állják meg helyüket a termelő munkában, nemcsak az aláíróikkal, hanem a tetteikkel bizonyíthatják legjobban békeakarataikat.

Megünnepelte a főváros népe Budapest felszabadulásának 10. évfordulóját

A Magyar Dolgozók Pártja Budapesti Bizottsága, Budapest Fővárosi Tanács és a Hazafias Népfront-bizottság a főváros felszabadulásának tizedik évfordulója alkalmából vasárnap este ünnepi díszelőadást rendezett az Erkel Színházban. A gyönyörűen feldíszített színpad felett aranybetűs felirat hirdette: „Éljen és erősödjék a magyar nép és a Szovjetunió népeinek örök, megingathatatlan barátsága.”

Az ünnepségen megjelentek az MDP Politikai Bizottságának tagjai, élükön Rákosi Mátyás elvtárral, a Központi Vezetőség első titkárával, az MDP Központi Vezetőségének tagjai, az Elnöki Tanács és a kormány tagjai, továbbá politikai, társadalmi, kulturális életünk vezető egyéniségei. Jelen volt a Szovjetunió budapesti nagykövetségének több vezetője.

A magyar és a szovjet himnusz elhangzása után Pongrácz Kálmán Budapest Fővárosi Tanácsa elnöke nyitotta meg az ünnepséget, majd Hidas István, az MDP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese mondott ünnepi beszédet. Hangzott: Budapest felszabadítása nemcsak nemzeti örömmünnepünk, hanem az örök magyar-szovjet barátság ünnepe is. A nagy tüsszel fogadott beszéd után Pongrácz Kálmán bejelentette, hogy a felszabadulásunk évében született budapesti úttörők kiüldöttsége kívánja üdvözölni az ünnepi ülést. Utóbbi dobszóra vonultak be a pirosnyak-kendős kislányok és kislányok — a főváros felszabadulása évében született gyermekek. A küldöttség virágcsokorral köszöntötte az elnökség tagjait. Az ünnepség első része az Internacionáléval zárult.

Az ünnepség második részében művészi színvonalú kultúrműsor következett.

Vasárnap, február 13-án Budapest felszabadulásának 10. évfordulóján a főváros dolgozói megkoszorúzták a gellérthegyi Szabadság-szobrot.

1260 traktorral való vasanyagot gyűjtött össze 1954-ben a Melléktermék- és Hulladékgyűjtő Vállalat

Komoly eredményt ért el 1954-ben a vas- és fémgyűjtésben a Hajdú-Bihar megyei Melléktermék- és Hulladékgyűjtő Vállalat. A vállalat telephelyei az elmúlt évben 31 504 mázsa vasat gyűjtöttek össze, amelyekből 1260 traktort, vagy 25 200 boronát, vagy 2 047 500 öntözőkannát lehet készíteni. Féméből 1365 mázsa gyűlt össze. A papírgyűjtés eredménye 5876 mázsa volt.

Jelenleg a rongy- és üvegyűjtés áll a vállalat munkájának előterében. Január 1-től február 7-ig Debrecenben 21 280 darab üveget gyűjtöttek a kelkes fiatalok. Hajdúnádason 273 darab üveg, Berettyóújfaluban 664 darab az eredmény. Mivel a rongy és üveg összegyűjtése fontos népgazdasági szempontból, a vállalat a DISZ-szel karöltve, az általános iskolai tanulók között most versenyt kezdeményezett, hogy a begyűjtés eredménye még jobb legyen.

Román vendég a Dohánygyárban

A lengyel tervező és vegyész-
mérnökök múlt évi látogatása után most újabb külföldi vendége volt a Dohánygyárnak. Háromhetes tanulmányútra Pópa Konstantin vegyész mérnök érkezett az üzembe. A Román Dohányipari Igazgatóság küldötte háromhetes debreceni látogatása alatt a nikotinyártás itteni tapasztalatait tanul-

mányozta. Különösen a feidolgozás technológiájáról és a gyártási folyamatról készített bő feljegyzéseket. Pópa Konstantin elvtárs tegnap utazott el a Dohánygyárból. Tapasztalatai és észrevételei nyomán rövidesen Romániában is léteződes történetik a nikotinyártás bevezetésére.

AZ ELNÖK

mosolya

mind ideérnek, s úgy fogják körül ezt a szobát, mint szétáradó hullámok egy biztos szigetét.

Megvallom, kicsit kíváncsi voltam a körösszakálai elnökre, mert Kőrösszakál felől mostanában jó hírekkel jár a szél. Járásában első a begyűjtésben és adófizetésben, holott az ő földjük sem különb, mint a körösszegapátiaké. Idei sertesbeadásukat már a múlt évben teljesítették. Fargyék János, Görbe József és Zsuró Péter gazdák. Nem csoda, ha egy-egy ilyen falunak mihamar messzerőppen a híre, járásban, megyében. És ez nemcsak a falubelieket dicséri, de az elnököt is, aki mégis csak ismer valamit faluja gondjából, bajából.

Szóval kíváncsi voltam már nagyon a tanácselnökre, meg igazán a körösszakálai mosolya is. Tempósan tettem kilincsre magam

után az első szoba ajtaját, mint aki nagyon biztos a dolgában. Néhány lépésnyire itt van a másik szoba, ott az elnök, s fény derül az én problémáimra is. Magamban már rajzoltam is a körösszakálai tanácselnök profilját. Markáns arca van, mint legtöbb parasztembernek, bajszában itt-ott már derek festett az idő.

A tanácselnök? Tessek, néz fel az asztaltól. Kicsit meghökkenek, s aztán az én arcomra is ráragad a körösszakálai mosolygása. A mosolygás, ami a körösszakálai tanácselnök arcán a legszebb, a legmulatósabb.

Válahogy olyan, mint az érett almán a piros zománc. Hát hogye, mi-nor a körösszakálai tanácselnök — asszony. Eleven parasztaasszony, a szemében ott lobog a körösmenti nyarak melege. S elég néhány szót váltani vele, a szeretet

is felszikrázik a szavai-
ból, amivel az emberek szereti, a faluja problémáit deledeti.

Tóth Imréné két éve tanácselnök falujában. Nem from meg, hany éves, de a szemé nagyon fiatal. Tele van fennyel és értelemmel, ami úgy beragyogja a körösszakálai életét, mint az anyamosolygás gyermeke arcát. Falu vezető, embereket nevel, s még mindamellét családja is van. És mindezt olyan hozzáértéssel teszi, hogy ha az ember látja és hallja, azonnal felfakad benne a csodálkozás. Az idősebbeknek Etelka, a fiataloknak Etelka néni.

Ha Kőrösszakáláról beszél, megfőnyesedik a szemé, de egy kis büszkeséget is rejteget a szavai mellyén. Minden gyermekkel ismer, az öregket lekésednek érte, a legények meg úgy szeretik, mint az anyjukat. — Igaz, van is egy szép eladó lánya, azt mondják tisztára az anyja. — S míg beszél faluja terveiről, az emberekről, arról egy percig sem hervad le az a virágzinu mosoly, amit úgy szeretnek.

